UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

poſſeſſione hos affictus percipiendi: & quamuis pri-
1 ma facie uideretur affirmatiuè reſpõdendũ, quia † in
his incorporalibus quaſi poſſeſſio etiã ex unico actu,
ſeu ex unica ſolutione pẽſionis acquiritur, ut in c.cũ
ueniſſent.de reſtit.ſpol. & arg.eorum, quæ habentur
2 in c.conſultationibus.de iure patrona. ubi † ex unica
præſentatione quis cenſetur eſſe in quaſi poſſeſſione
iuris patronatus, ſeu iuris præſentãdi.c. cum olim. de
cau.poſſeſſio.& proprie.& c.querelam.de electio.ta-
men contrarium in caſu noſtro dicendum uidetur,
qm̃ præſuppoſito, ꝙ ipſe Hannibal ipſo iure ceciderit
ab omni iure conductionis, & à quocũque alio iure,
quod occaſione inſtrumenti iurati ipſi acquiſitũ dici
potuiſſet propter pacta, & conuenta nõ obſeruata in
nõ ſoluẽdo affictus, & in nõ faciẽdo illa, ad quæ uigo-
re dicti inſtrumenti iurati tenebatur, & conſequenter
ob cõtrauentiones prædictas, & iuramentum nõ ſer-
uatum locatio dicto Hannibali facta dicatur eſſe ip-
ſo iure finita per tex.cum ibi not.in l.ſi quis maior.C.
de tranſac.ſequitur, ꝙ ipſe Hannibal illa ſua quaſi poſ
ſeſſione naturali, quam prius adeptus fuerat, dicitur
eſſe ipſo iure priuatus adeò, ꝙ amplius naturalẽ poſ-
ſeſſionem non habeat, quam uirtute locationis ſibi
3 ad longum tempus factæ acquiſiuerat, † finita enim
locatione ad longum tẽpus, aut emphyteoſi, ſeu feu-
do finito, ex quibus erat naturalis poſſeſſio acquiſita
iuxta not.in l.3.§.ex contrario.ff. de acquir. poſſ.& in
l.ſi ut certo.§.ſi duobus uehiculum.ff.commodati.cũ
ſimilibus. ſtatim illa naturalis conſolidatur cum ciui
li, quia ciuilis, quæ eſt apud dominum, finito feudo,
ſtatim, & ipſo iure trahit ad ſe naturalem, ut ſingula-
riter uoluit Bal.in l.2.in q.46.ff.de rer. diuiſ.ſicut ecõ-
4 tra † naturalis quandoque ipſo iure ciuilem ad ſe tra
hit, ut in caſu l. ſed ſi nolit.cum glo.ff.de acquir. poſſ.
& ratio eſt, qm̃ actu naturalis poſſeſſio eſt acceſſoria
ad ciuilem, ut colligitur ex text. in l. ſi id, quod.§.1.
ff.de acq.poſſ.Præterea non uideo, quomodo dictus
Hãnibal poſſit dici eſſe in aliqua poſſeſſione, uel qua
ſi percipiendi hos affictus à colonis, ſeu ab aliis cõdu-
5 ctoribus dictorum hominum, quia † in his præſtatio
nibus annuis, & obligationibus perſonalibus de ſol-
uendo annuatim certam penſionem non datur poſ-
ſeſſio aliqua uera, uel ficta, aut quaſi poſſeſſio, & ideò
pro illis poſſeſſorio agi non poteſt, ut eſt tex.in l.fina.
ibique Bar.ff. quorum bonorum. Nec obſtat text.in
6 c.querelam.cum ibi not. de electio. Quia † aliud eſt,
ꝙ quis habeat ius percipiẽdi aliquid annuatim ab ali
quo propter aliquod ius reale, quod in eius perſona
habeo, & tunc poſſum dici eſſe in quaſi poſſeſſione il-
lud percipiendi, & ratione illius quaſi poſſeſſionis po
teſt mihi poſſeſſoriũ cõpetere, & ita intelligatur text.
in d.c.querelam.cum ſimilibus.ſecundum Bar.in d.l.
fi.aliud eſt, ꝙ quis ſit mihi obligatus ſoluere aliquid
annuatim ex contractu aliquo non rõne alicuius iu-
ris realis, qđ habeã in perſona debentis ſoluere, & tũc
nõ poſſum, nec dicor eſſe in aliqua quaſi poſſeſſione
percipiendi, nec aliquod remedium poſſeſſoriũ ad il
lud conſequendũ cõpetere poteſt, ut eſt tex.in d.l.fin.
iunctis no. per Bar. ibi & prædicta confirmantur ẽt ex
iis, quæ uolunt Pet.Iac.de Are.Cyn.& Bal.in d.l.ſi cer
tis annis.C.de pactis.ubi dicunt, ꝙ in his præſtationi-
bus annuis non datur poſſeſſio, uel quaſi, ꝑꝑ quã poſ-
ſit aliquod remediũ poſſeſſoriũ competere, niſi debe
rẽtur propter ius aliquod reale, quod in re, uel in pſo
na deberetur, ut in caſu d.c.querelã.Ex his ergo infer-
tur, ꝙ Hannibal in hoc caſu non poteſt dici in aliqua
quaſi poſſeſſione percipiendi has præſtationes, & pẽ-
ſiones annuas ab affictuariis, & pẽſionarijs dictorum
7 hominum Villæ Fontanæ. Nec † ẽt dici poteſt eſſe in
aliqua uera, & corporali poſſeſſione illarum rerum,
quæ prius fuerunt locatæ Bernardino de Deſid
& ſociis, quia durãte locatione illa facta Bern
& ſociis, quæ fuit ad longum tempus, poſſeſſio
turalis fuit apud ipſum Bernardinum, & ſocios
non potuit etiam apud dictum Hannibalem d.
8 ex contrario. ibiq; Alex.& alii.& † conſequen
etiam ipſi Hannibali cõpetere poteſt in hoc ca
medium ſtatuti de ſequeſtrationibus, quod da
lum uero poſſeſſori, uel quaſi, & dicitur meru
ſeſſorium, cum detur duntaxat ratione mere p
ſionis, argumento eorum, quę habentur in l.
C.ſi de momen.poſſ.fuer.appell.& Inſtitu.de i
9 cum ſimilibus.Nec obſtant prædictis ea, quæ
Alex.in conſ.92.col.1.uol.1.per not.à glo. in l.
C.de inoffic.do.& ibi Bal.& per ea, quæ haben
Bar.in l.ſi ita quis.§.ea lege.ff. de uerb. oblig.
Salic.& alios in d.l.ſi quis maior.ubi propter a
pœnam à lege etiam ipſo iure impoſitã, ut in
ſi quis maior, non fit retrodatio, ſeu translati
nii, aut poſſeſſionis acquiſiti, ſeu acquiſitæ ex
ctu, ſed iudicis declaratoria ſententia requiri
ex ſupradictis colligitur reſponſio, primo ꝙ h
procedit in naturali poſſeſſione, quæ recogn
uilem, & ſtatim finito feudo, ſeu finita locati
iure conſolidatur, ut dixi.Secundo, ꝙ in ca
reſpectu affictuum, & penſionum, ſeu annu
ſtationũ nulla uera poſſeſſio, nec ẽt quaſi
fuit in Hannibalem translata, ut ſupra, nec i
tuit dici translatum utile dominiũ, nec natu
ſeſſio illorum bonorum, quę ab hominibus
læ fuerunt prius locata ad lõgũ tẽpus dicto B
no, & ſociis, & ſic illis utile dominiũ, & natura
ſeſſio acquiſitum, & acquiſita erat, iuribus
& ideò prima locatione durãte ipſi Hannib
ri non potuerunt.d.§.ex contrario.ibique
nes.Ex quibus ſequitur, ꝙ prædicta non ob
niam Alex.& alii, de quibus ſupra, loquuntur
ex contractu eſſet translatum, ſeu acquiſitum
nium, & poſſeſſio. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *In interdicto uti poſſidetis ille obtinet, qui melius de p*
probauit: & ſi uterque de poſſeſſione probauit, is obt
melius de titulo ſaltem colorato probauit, num.5.
2 *Emphyteota naturaliter poſſidet.*
3 *Conductor ſimplex non poſſidet.*
4 *Conductor ſimplex, & colonus aliquid in re faciens,*
ductor, & colonus nomine domini facere cenſetur,
dum delictum uiolentiæ.
5 *Minoris, qui ſit maior anno 14. iuramentum conualida*
ctum non obſtante ſtatuto laicorum, & maximè ſuper
ſiaſtica.
7 *Emphyteoſis eccleſię conceſſa pro ſe, & hæredibus intellig*
ceſſa liberis, & deſcendentibus, nõ autem hæredibus ext
8 *Quid ſi conceſſa eſſet clerico in ſacris ordinibus conſtituto*
qu bus hęredibus tunc conceſſa intelligatur, num.10.
10 *Emphyteoſis conceſſa ſecundum formam, & modum*
inueſtiturarum quomodo intelligatur conceſſa.

EPITOME.

Sequeſtrationem fructuum reuocandã eſſe
uorẽ illius, q melius de poſſeſſione ꝓbauit, &
phyteotæ recogniti in dominũ à colono, hic
Emphyteoſis eccleſię cõceſſa pro ſe, & hęre
quòd dicatur conceſſa pro liberis, & deſcend
& non pro hæredibus extraneis, & quòd poſtea
ſa ſequendo formam aliarum inueſtiturarum
ſa clerico in ſacris ordinibus cõſtituto non trã
illius hæredes extraneos, & rectè alii ab eccle

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

di potuerit,& hæres extraneus prædictus, ſiue illi re-
nunciauerit,ſiue non,nullum in ea ius habeat, de-
monſtratur.

CONSILIVM LXXIII.

QVOAD cauſam poſſeſſorii, & reuocatiõis
ſequeſtri inter Angelũ ex unà, & Mathæũ
colonũ ex altera, res ſatis clara uidetur,ꝙ
pronunciandum ſit ad fauorem Angeli ꝯ
Mathæum,quia ex proceſſu melius conſtat de poſſeſ-
ſione Angeli,& ideò illi fructus debent relaxari pro-
pter ſtatutum,quo cautũ fuit,fructus ſequeſtratos re-
laxandos forè ei,qui melius de poſſeſſione probaue-
rit,in † interdicto enim uti poſſidetis, in quo uterq;
ſe poſſidere aſſerit,ille obtinet, qui melius de poſſeſ-
ſione probauit.c.licet cauſam.ibiq; Abb. Ant. & alii,
de probat.& Bar.in l.ſi duo.ff.uti poſſid. Quòd aũt An
gelus melius de poſſeſſione probauerit, primo con-
ſtare põt ex eo,† quod is eſt emphyteota,qui dr̃ natu
raliter poſſidere,ad glo.in l.3.§.ex contrario.ff. de ac-
quir.poſſ.& in l.ſi ut certo.§.ſi duobus uehiculum. ff.
commod.cum aliis. Mathæus autem † eſt ſimplex cõ
ductor,nec de alio eius titulo in proceſſu apparet,er-
go non dicitur poſſidere.l.malè.C.de præſcrip.trigin
ta anuorum.l.nõ ſolum.§.quod uulgo. ff. de uſucap.
doct.in l.codicillis.§.inſtituto.ff.de leg.2.& gl. in d.§.
ſi duobus uehiculum. Secundo Mathæus ſtatim quo
ſciuit Angelũ habuiſſe rem in emphyteoſim, acceſſit
ad ipſum,& tanquam colonus partiarius illum reco-
gnouit,nam Angelo res in emphyteoſim cõceſſa fue
rat ſaluo iure coloniæ ipſius Mathæi, & Angelus, ne
conuentis contraueniret,illum in colonum,& labo-
ratorem recognouit,plura ei committendo,quæ co-
lono partiario,& culturæ ipſius rei cõueniunt, ut fuit
in proceſſu ex parte Angeli ptobatũ. Cõſtat ẽt ex plu
ribus aliis Angelum eſſe poſſeſſorem,faciẽdo, & per
ſuos agentes fieri faciendo plures actus poſſeſſorios,
ut probatum fuit, & † ſi quid Mathæus in re fecit, ex
hoc non poteſt inferri ipſum poſſidere,cum nomine
Angeli,& tanquam illius colonus feciſſe cenſeatur,
alioquin delictum uiolentiæ incurriſſet, quod nõ eſt
præſumendum.l.merito.ff.pro ſocio. & conſequẽter
tanquam uiolentus poſſeſſor eſſet ex re expellendus.
l.ſi quis conductionis.& l.conductores.ff.loca.& l.nõ
ab re.C.unde ui. Præterea eſto,ꝙ uterque pariter pro-
baſſet de poſſeſſione,tamẽ Angelus debet in hoc poſ
5 ſeſſorio retinendæ cõtra illum obtinere, † propterea
quod melius de titulo ſaltem colorato ꝓbauit, cum
ipſe rem in emphyteoſim conduxerit, quæ ultimo lo
co fuit à uero rectore moderno confirmata, & de no-
uo conceſſa,ut uoluit Bar.in l.ſi duo.ff.uti poſſid.d.c.
licet cauſam.ibiq; Abb.& Anto. ¶ Quo uero ad re-
nunciationem,quam de dictis bonis emphyteoticis
do.Hieronymus de Orabonis tanquam hęres do.Frã
6 ciſci fecerat,reſpondetur primo illam ualuiſſe, † quã
uis is fortè fuerit minor annis 25.maior tamen 14.&
forte 18.quia ſacramenta puberum ſunt inuiolabili-
ter ſeruanda,auth.ſacramenta puberum. C. ſi aduer.
uend.non obſtante ſtatuto de contractibus cũ mino
ribus factis,quia non procedit,nec de iure locum ha-
bere põt,quando contractus,ſeu renunciatio à mino
re facta eſſet cum iuramento,nam iuramẽtum facit
ipſum haberi pro maiore.d.auth.ſacramenra. ac etiã
quia ſtatuta laicorum non poſſunt ſuper iuramento
diſpdnere,aliàs eſſent nulla tanquam diſponentia ſu-
per re ſpirituali,cuiuſmodi eſt iuramentum. c. fin. de
foro compet.in 6.Imol.in c.cũ contingat.de iureiur.
doct.in c.eccleſia ſanctæ Mariæ.& ĩ c. q̃ in eccleſiarũ.
de conſti.cũ ſimil. Præterea minor 25.& maior 14.in
rebus eccłiæ hr̃ pro maiore.c.ſi annũ.de iudi.in 6.ſed
nos ſumus ĩ re eccleſiaſtica ꝯceſſa in emphyteoſim,
ergo &c. Tertio nulla eſt habẽda conſideratio,an re-
nũciatio do.Hieronymi ualuerit, nec ne, ad effectũ,
ut poſſit inferri, cõceſſionẽ in emphyteoſim factam
Angelo nõ ualere,quia ſiue illa ualuerit, ſiue nõ,ni-
hil ad rhõbũ, cũ hęc cõceſſio fieri Angelo potuerit,
ẽt inuito domino Hieronymo, cũ ſua nõ intereſſet,
an facta eſſet, nec ne, qm̃ do.Hieronymo in dicta re
emphyteotica poſt mortẽ do.Franciſci nullũ ius cõ-
7 petere potuit, ẽt ſi fuerit do. Franciſci hæres, † cũ.n.
eſſet hæres extraneus,ipſe nõ potuit in dicta re ſucce
dere, ut uolunt docto.magis cõmuniter, licet aliqui
cõtradixerint,in c.in p̃ſentia.ubi plenè dixi, de ꝓbat.
Bar.in l. ut iuriſiurandi. §.ſi liberi. ff.de oper.liber.&
ibi Alex.& in l.etiam.ff.ſolu.matri.& in l. quod dici-
tur.per Alex.poſt Imol.ff.de uerb.oblig.& ĩ l. ſi patro
ni.ff.ad trebell. ¶ Nec obſtat, ꝙ do.Franciſcus auctor
do.Hieronymi conduxerit pro ſe, & hæredibus ſuis,
quorum appellatione extranei quoq; continentur.
l.in annalibus.C.de lega.cum aliis, quia reſpõdetur,
hoc fallere in cõceſſione emphyteotica rei eccleſię,
in qua hæredum appellatione deſcendentes,& liberi
tantum continentur,cum ſui natura talis res non ſit
ad extraneos hæredes tranſitoria, ut in §. emphyteo-
ſim.in auth.de nõ alien.& permut.reb. & eſt tex.cum
ibi not.per glo.& ſcriben.in l.ex facto.in fin.ff.ad tre-
bell. Pręterea do.Hieronymus adeũdo hæreditatem
do.Franciſci non agnouit dictam rem in emphyteo
ſim,nec alio modo,immò illã, ut ſupra, renũciauit,
& adeũdo hæreditatem cum beneficio inuẽtarii ſciẽ
ter illam in inuentario deſcribere omiſit, & cõſequẽ
8 ter illam pro derelicto habuit. Neq; his obſtat, † ꝙ cõ
ceſſio facta fuerit do.Franciſco eo tempore,quo erat
in ſacris ordinibus conſtitutus,quo caſu ſequitur, ꝙ
emphyteoſis conceſſa pro ſe,& hęredibus dicatur cõ
ceſſa pro hæredibus extraneis,& ſic pro illis, quos ha
bere poterat,cum tunc non eſſet ſpes, quòd haberet
liberos & deſcendentes, ut uoluit Bal.in c.1.§. natu-
rales.ſi de feu.fuer.controu.inter do.& agna.arg.l.hę
9 redibus.in fin.ff.ad trebell.quia pro reſponſione pri-
mo dici poſſet, ꝙ † ex quo conceſſio facta fuit ſequẽ
do formã aliarum inueſtiturarum, illa fuit conceſſio
antiqua à principio conceſſa illi, qui liberos,ac ẽt de-
ſcẽdentes habere poterat,& ideò uidetur facta ab ec-
cleſia, ut ſolum ad deſcendentes, & nõ ad extraneos
tranſeat, prout à principio fuerat conceſſa,alioquin
falſum eſſet dicere,quòd fuiſſet cõceſſa ſecundũ mo-
dum,& formã aliarum antiquarum conceſſionũ:di
ctum ergo Bal.& aliorum in d.§.naturales.procedit,
qñ ab initio, & de nouo res à principe fuiſſet in feu-
dum conceſsa clerico in ſacris cõſtituto, ut clarè ex
uerbis Bald.colligitur,ergo illud non debet trahi ad
caſum,ĩ quo res eſset in emphyteoſim ab eccleſia cõ
ceſsa, cũ non procedat argumentũ de feu do ad em-
phyteoſim, ut uoluit Bart in l.ut iuriſiurãdi.§.ſi libe-
ri.ff.de ope.liber.& Alex.in l.ſi mihi,& titio.ff.de uer
bo.obliga. Item cũ ſit ſolita antiquitus cõcedi pro hę
redibus, & intelligatur pro deſcẽdentibus, quamuis
ultimo loco conceſsa,& renouata eſset clerico in ſa-
cris cõſtituto ſequendo modum, & formã antiqua-
rum conceſſionũ, tamen debet eodem mõ conceſsa
intelligi ꝑ prædicta. Præterea credo nõ fuiſse in pro-
ceſsu probatũ,dominũ Franciſcũ tunc fuiſse in ſacris
10 conſtitutũ:& poſito fuiſse probatũ, † debuit imputa-
ri do.Frãciſco, qui ſub illa forma conduxit, ita.n.cõ-
ducẽdo uidetur conduxiſse nõ pro extraneis hęredi-
bus, ſed uel pro eccleſia ſua,quæ dicitur de liberls,&
ſic de deſcendẽtibus ſuis,per tex.cũ ibi nota.per Bar.
in d.l.hęredibus.in fin.uel dicetur cõduxiſse animo,
& intẽtione,ut in ſua perſona tm̃ cõceſſio eſset faciẽ
da, cum ſciuerit, uel ſcire debuerit ſe non poſse ha-
bere

bere liberos, ſeu deſcendentes ſanguinis. Poſſet ēt at tentari, ꝙ uoluerit intelligere de liberis, & ſic de deſcendētibus, quos habere potuit ciuiliter, & nō naturaliter, mediāte adoptione, ſeu arrogatione, ut colligitur ex uerbis Barto. in d.l. hæredibus. in fin. iūcto c. in præſentia. de probatio. ubi probatur eccleſiā haberi pro filio ciuiliter, & id ſenſit ēt Alexan. in apoſtil. in d.l. hæredibus. & ego plenè examinaui in d.c. in præſentia. quò me remitto. Et ſtātibus præmiſſis, conſtat dictum dominum Hieronymum, quantū eſt pro aſſerta parte ſua, non poſſe ratione renunciationis obtinere reſtitutionem in integrum, cum ex illa nō poſſit dicit læſus, ex quo nullum in re illa ius habere dicitur, & ideò renunciatio ipſi præiudicare, uel nocere non potuit argumento c. 1. de in integrum reſtitutio. cum ibi not. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *In poſſeßorio recuperandæ agenti non obſtat titulus etiam cum bona fide.*

2 *Petitio hereditatis quòd non detur contra titulo poſsidentem ſiue cū bona, ſiue cū mala fide, quomodo intelligatur, & nu. 3. & 4.*

3 *Et qualis titulus ſufficiat ad excludendum agentem petitione hæreditatis.*

5 *Poßeſſorium cum petitorio etiam poſt ſententiam latam poteſt cumulari, quādo per reſcriptum ſuperioris id eſt conceßū; & quid ſi in reſcripto ſint appoſita verba, vt iuris eſt, nu. 14.*

6 *Et an in cauſa appellationis cumulari valeat, & n. 11. 12. & 16.*

7 *Et an poſt concluſum in cauſa, & poſt ſententiam in petitorio latā vnquam poſsit cumulari, & nu. 9. & 17.*

8 *Poßeſſorium etiam adipiſcendę, & recuperandæ non poteſt poſt concluſum in cauſa ſuper petitorio cum petitorio cumulari.*

10 *Petitio hęreditatis dicitur remedium petitorium, & non poßeßorium, quamuis in eo petatur etiam aduerſarium cogi ad reſtituendum rem, quam poſſidet.*

12 *Poſſeſſorium cum petitorio in cauſis beneficialibus poſt ſententiā in cauſa appellationis, an, & quando cumuletur.*

13 *Iudex appellationis interpoſitę ſuper cā petitorij, ſi eſt inferior papa, & principe, nō eſt idoneus iudex ſuper poſſeſſorio, quod poſtea in cauſa appellationis cum petitorio cumularetur.*

14 *Verba reſcripti, vt iuris eſt, & iuſtitiam faciat, quid operentur, & numero 15.*

17 *Poſſeſſorium poſſe cum petitorio ex iuxta cauſa cumulari etiam poſt concluſum in cauſa, & poſt ſententiam latam, quomodo ſit verum, & quæ ſit iuſta cauſa.*

18 *Et an iuſta cauſa huius cumulationis ſit fauor pupillorum.*

19 *Exempla licet non reſtringant, faciunt tamen, vt diſsimilia ſub dicto generali non comprehendantur.*

20 *Pupilli quando dicantur perſonę miſerabiles, & illis vt talibus ſubueniatur.*

21 *Pupillis, & his ſimilibus non eſt ita fauendum, vt alijs iniuſtitiæ fiat.*

EPITOME.

Petitione hæreditatis agentem ex titulo rei conuenti etiam cum mala fide habito excludi, & poſſeſſorium etiam in cauſa pupillorum poſt concluſum in cauſa, & poſt ſententiam latam nō potuiſſe in cauſa appellationis cū petitorio cumulare, hic habetur.

CONSILIVM LXXIIII.

POst conſilium iā editum ſuper hac cauſa, data mihi fuerunt noua dubia, Primū, an titulus emptionis, ſuper quo Petrus Sābus reus conuentus ſe fundat, ſit iuſtus titulus ad excludendum agentem. Secundum eſt an in cauſa appellationis poſſeſſoriū poſſit cum petitorio, cumulari, prout uidetur permiſſū ex reſcripto ſuperioris, & in libello nouiter ꝑ patrē aduerſam in cauſa appellationis producto petitū fuit. ¶ Quoad primū uidetur de iure concludendū, ꝙ reus non poſſit
1 dicto titulo emptionis adiuuare, quoniā † cum in iudicio poſſeſſorii recuperandæ, reus, qui non poſſidet ab aduerſario, ſed à tertio, à quo emit, ex titulo habito à tertio, non iuuatur, quin ad reſtituendum rem cum fructibus cogi ualeat, nā huiuſmodi remedium poſſeſſorii recuperandæ datur, & cōpetit contra eum, qui poſſidet etiam cū bona fide, & iuſto titulo, ut uolunt docto. in l. rem, quæ nobis. ff. de acqui. poſſ. & in c. reintegrāda. 3. q. 1. & in c. cum ad ſedem. de reſtit. ſpol. & abſque dubio datur contra eum, qui cum titulo, & cum mala fide poſſidet, ut quia ad eum res ex aliquo iuſto titulo cum ſcientia rei alienæ peruenerit iuxta tex. cum ibi not. in c. ſæpe. de reſtit. ſpol. Sed in caſu noſtro hic emit rem cum ſcientia rei alienæ, ergo titulus iſte ei non prodeſt, quin ad reſtitutio-
2 nem rei cogi poſſit. Nec obſtat id, † quod habetur in l. 2. C. de pet. hæred. in fin. ultimæ gloſæ, ubi petitio hæreditatis non datur contra titulo poſſidentem, ſiue cum bona, ſiue cum mala fide poſſideat, quia debet intelligi, quando conuentus petitione hæreditatis habuit titulum ab hærede agente, ſiue à defuncto, nam tunc poſſeſſor hæredem agentem poſſet excludit, argumento eorum, quę uoluit Bart. & coīter ſequuntur in l. fin. C. de edict. diui Adr. Et ſic concluditur, titulū emptionis huiuſmodi in caſu noſtro non eſſe iuſtum, nec ualidū titulum ad excludendū agentem, & tanto magis, ex quo ſum Petrum emptorē reum conuentū eſſe malę fidei poſſeſſorē. Quibus tamē non obſtantibus concludendū in hoc caſu eſſe arbitror, ꝙ titulus emptionis ſit iuſtus, & ualidus ad excludendum Melchiorem, ſeu eius agentes, & ꝓſuppono, ueluti in conſilio prius edito ſatis clarè demōſtratū fuit, ꝙ pro parte Melchioris fuit intentatū iudicium petitionis hæreditatis, & nō aliud remedium, ueluti colligitur ex medio concludendi, de quo in primo libello porrecto in prima inſtantia, ut in dicto conſilio ... ſtante infertur, illud remedium petitionis hæreditatis non potuiſſe moueri, nec intentari contra dictum Petrum Sambū, qui rem emit à quodā, de quo in
3 ceſſu, nam † petitio hæreditatis non datur cōtra titulo poſſidentē, ſiue poſſideat rem particularē hæreditatis cum bona fide, ſiue ſcienter, & cum mala fide, ut uoluit glo. & ibi doct. cōiter in d.l. 2. C. de petit. hær. & in l. ēt. §. ſi quis ſciens. ibiq; Bar. ff. eod. tit. & l. hæreditatem. C. in quib. cau. ceſs. longi tēpo. præſcrip. & glo. & doct. & ſufficit, ꝙ titulus in ſe ſit iuſtus, ualidus, & ordinatus ad trāsferendū ius in re ... Bal. in l. cogi. col. pen. C. de petit. hęred. & ... d. §. ſi quis ſciēs. & quamuis diceretur iniuſtus ... pręſcribendum, reſpectu malę fidei emptoris, ... alienam ſcienter, & cum uitio emiſſet, tamen ... retur iuſtus titulus quoad excludendum agentem petitione hæreditatis ad illam rem particularem ... iuribus ꝑallegatis, niſi ille titulus eſſet inualidus, pro non titulo haberetur, ut quia rem poſt motam controuerſiam emiſſet, ad tradita per glo. Bal. et alios in d.l. 2. uel quia eſſet titulus à iure reprobatus, ... ge prohibitus eſſet, iuxta l. nec ullam. §. omnibus. C. de petit. hæred. cum ſeq. Nec ex eo, quod quis ... ter à prædone, et uitioſo poſſeſſore emiſſet, titulus diceretur inualidus, nec iniuſtus, nec diceretur haberi pro non titulo, imò huiuſmodi titulus diceretur ſufficiens ad excludendū agentē petitione hæreditatis ... colligitur ex glo. in d.l. 2. in fin. uer. & ex gl. in d.l. nec ullam. §. omnibus. in uerſ. ſciens, quæ dicit, ꝙ ... ēt habeat titulum, magis debet attendi titulus, ... inuaſio, & ideò rōne illius tituli ipſe poterit ... contra eū petitione hæreditatis excludere. ¶ Et ...

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN